

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 44

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
19.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice	2–4
34.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 726 din 21 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
10.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 984/1999 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș”	8–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
14.	— Ordin al ministrului tineretului și sportului pentru aprobarea programelor sportive de utilitate publică și a Metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2018.....	15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34 din 28 iunie 2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 30 iunie 2016, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, înaintea punctului 1 se introduc două noi puncte, cu următorul cuprins:

„— **La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) În situația în care starea de sănătate a persoanei vârstnice nu permite obținerea consimțământului acesteia, pentru acordarea îngrijirilor prevăzute la alin. (1), decizia se ia de serviciul public de asistență socială al autorității administrației publice locale unde are domiciliul sau reședința persoana vârstnică, pe baza anchetei sociale și a recomandărilor medicale făcute de medicul de familie, prin consultarea și a medicului specialist, cu acceptul rudelor de gradul I ale persoanei respective sau, în lipsa acestora, cu acceptul unui alt membru de familie.»

— **La articolul 8, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«a) servicii de îngrijire personală prevăzute la art. 31 și art. 32 alin. (1) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) servicii prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;»”.

2. La articolul I punctul 1, alineatul (2) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Serviciile prevăzute la art. 8 lit. a) și b) se asigură fără plata contribuției persoanelor vârstnice care, evaluate potrivit grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, se încadrează în una dintre următoarele situații:

a) nu au venituri și nici susținători legali;

b) sunt beneficiari ai ajutorului social acordat în baza Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, sau realizează venituri al căror quantum se situează sub nivelul indemnizației sociale pentru pensionari prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2009 privind instituirea pensiei sociale minime garantate, aprobată prin Legea nr. 196/2009, cu modificările ulterioare;

c) susținătorii legali ai persoanelor vârstnice prevăzute la lit. b) realizează venituri al căror quantum se situează sub cuantumul veniturilor prevăzute la lit. b).”

3. La articolul I punctul 2, articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Persoanele vârstnice care se încadrează în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, îndreptățite să beneficieze de serviciile prevăzute la art. 8 lit. a) și b) și care realizează venituri peste cele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. b) beneficiază de servicii cu plata unei contribuții,

stabilite în urma procesului de evaluare complexă, în funcție de tipul de servicii acordate și de venitul persoanei/susținătorilor legali, fără a se depăși costul acestora calculat pentru perioada respectivă. Tipurile de servicii și costul acestora se stabilesc de autoritățile administrației publice locale, respectiv de furnizorul de servicii sociale, cu respectarea prevederilor legale.”

4. La articolul I, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. **La articolul 13, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«Art. 13. — (1) Pentru asigurarea îngrijirii la domiciliu a persoanei vârstnice aflate în situația de dependență sociomedicală, stabilită conform grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, autoritățile administrației publice locale pot angaja personal de îngrijire prin plata cu ora, fracțiuni de normă sau normă întregă, în funcție de perioada de îngrijire necesară a se acorda și cu respectarea criteriilor prevăzute de standardele de calitate aplicabile în domeniu, conform legislației în vigoare.

(2) Soțul și rudele care au în îngrijire o persoană vârstnică dependentă pot beneficia de program lunar redus de lucru, de o jumătate de normă, cu suportarea drepturilor salariale pentru cealaltă jumătate de normă din bugetul local, corespunzător salariului brut lunar al îngrijitorului la domiciliu, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Timpul cât soțul și rudele au fost încadrate în aceste condiții se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întregă.»”

5. La articolul I, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. **Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 17. — Evaluarea, monitorizarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi se realizează de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială.»”

6. La articolul I, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. **La articolul 18, alineatele (1) și (4) și literele a) și c) ale alineatului (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«Art. 18. — (1) Căminul pentru persoane vârstnice este centrul rezidențial cu sau fără personalitate juridică, finanțat integral din bugetul local, înființat și organizat potrivit dispozițiilor prezentei legi, care acordă, pe perioadă nedeterminată, îngrijire persoanelor vârstnice.

.....
(4) Serviciile publice de asistență socială asigură îndrumarea metodologică și coordonarea activității de specialitate necesare pentru buna funcționare a căminelor pentru persoane vârstnice.

.....
a) din venituri proprii;
.....

c) din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată — în proporție de cel puțin 10% din standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii, în completarea sumelor prevăzute la lit. a) și b), pe baza necesarului stabilit anual de Ministerul Muncii și Justiției Sociale, la elaborarea bugetului de stat.»

7. La articolul I punctul 10, litera a¹) a alineatului (2) al articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„a¹) finanțarea cheltuielilor căminelor din subordine/administrare;”

8. La articolul I, după punctul 11 se introduc trei noi puncte, punctele 11¹—11³, cu următorul cuprins:

„11¹. **Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 22. — Investițiile pentru construirea, dotarea, întreținerea, modernizarea, precum și cheltuielile pentru funcționarea căminelor care deservesc mai multe unități administrativ-teritoriale se finanțează potrivit parteneriatelor încheiate între autoritățile administrației publice locale, potrivit legii.»

11². La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 24. — (1) Persoana vârstnică îngrijită în căminul organizat potrivit prezentei legi, precum și susținătorii legali ai acesteia, care dispun de venituri proprii, au obligația să plătească lunar o contribuție de întreținere, stabilită individualizat, în urma evaluării complexe efectuate potrivit dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, pe baza costului mediu lunar de întreținere, precum și a veniturilor persoanei vârstnice și, după caz, a susținătorilor legali ai acesteia.»

11³. La articolul 24, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

«(1)¹) Contribuția de întreținere prevăzută la alin. (1) reprezintă venit la bugetul local.»

9. La articolul I punctul 16, litera b) a alineatului (5) al articolului 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) diferența până la concurența valorii integrale a contribuției lunare de întreținere se va plăti de către susținătorii legali ai persoanelor vârstnice îngrijite în cămine, dacă realizează venit lunar pe membru de familie în quantum mai mare decât valoarea netă a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii;”

10. La articolul I, după punctul 16 se introduc două noi puncte, punctele 16¹ și 16², cu următorul cuprins:

„16¹. **La articolul 25 alineatul (5), litera b¹) se abrogă.**

16². La articolul 25, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (5)¹—(5)³, cu următorul cuprins:

«(5)¹) La stabilirea venitului lunar pe membru de familie al susținătorilor legali se procedează după cum urmează:

a) din veniturile nete lunare ale susținătorilor legali se scad eventualele obligații legale de întreținere, aflate în executare;

b) suma rămasă se împarte la numărul membrilor de familie pe care susținătorii legali îi au efectiv în întreținere.

(5)²) Categoriile de venituri luate în calcul la stabilirea venitului lunar pe membru de familie se stabilesc prin hotărâre a consiliului local/județean, cu respectarea prevederilor Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(5)³) Pentru stabilirea veniturilor persoanelor vârstnice îngrijite în cămin, prevederile alin. (5)¹) și (5)²) se aplică în mod corespunzător.»

11. La articolul I, după punctul 17 se introduc opt noi puncte, punctele 17¹—17⁸, cu următorul cuprins:

„17¹. **Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 27. — (1) Asistența socială pentru persoanele vârstnice se acordă la cererea scrisă a persoanei vârstnice interesate sau a reprezentantului legal al acesteia. Cererea poate fi transmisă pe suport hârtie sau în format electronic și trebuie însoțită de declarația pe propria răspundere privind veridicitatea datelor declarate, de un angajament de plată pentru situațiile în care se pot constata drepturi acordate necuvenit, precum și de alte documente doveditoare.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se transmite și se înregistrează la serviciul public de asistență socială al autorității administrației publice locale unde are domiciliul sau reședința persoana vârstnică și conține, în principal, următoarele:

a) date privind persoana vârstnică;

b) date privind componența familiei;

c) veniturile realizate și bunurile deținute de membrii familiei persoanei vârstnice;

d) tipul de locuință, sistemul de încălzire utilizat și numărul persoanelor care locuiesc la aceeași adresă de domiciliu sau reședință;

e) informații referitoare la nevoile speciale și situațiile particulare în care se află persoana vârstnică și membrii familiei.

(3) Pentru facilitarea accesului la acordarea dreptului la servicii sociale și la beneficiile de asistență socială, precum și pentru o mai bună prelucrare și verificare electronică a datelor și informațiilor referitoare la îndeplinirea condițiilor de eligibilitate, formularul de cerere și declarația pe propria răspundere prevăzute la alin. (1) și (2) sunt redactate pe secțiuni, respectiv cerere, anexe obligatorii și anexe opționale.

(4) Documentele doveditoare prevăzute la alin. (1) privesc, în principal, recomandări și/sau evaluări ale medicului de familie/medicului specialist, planul de externare și de continuare a serviciilor de îngrijire medicală în comunitate, veniturile persoanei vârstnice și bunurile acesteia și, după caz, veniturile/bunurile susținătorilor legali.

(5) Prin angajamentul de plată prevăzut la alin. (1) persoana vârstnică sau reprezentantul legal al acesteia își asumă obligația de restituire a sumelor încasate necuvenit și precizează sursele de venit din care se va face plata/recuperarea acestora.

(6) Modelul formularului de cerere, al declarației pe propria răspundere privind veridicitatea datelor declarate, al documentelor doveditoare, precum și modelul angajamentului de plată, prevăzute în prezentul articol, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.»

17². La articolul 28, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«(2) Ancheta socială se realizează de asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială. În situația persoanelor vârstnice dependente, echipa interdisciplinară, constituită potrivit legii, cuprinde, în mod obligatoriu, și medicul specialist al persoanei respective.

(3) Echipa interdisciplinară prevăzută la alin. (2) poate fi completată și cu reprezentanți ai organizațiilor pensionarilor, unităților de cult recunoscute în România sau ai altor organizații neguvernamentale care au ca obiect de activitate asistența socială a persoanelor vârstnice.»

17³. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 29. — Aprobarea, respingerea, suspendarea sau încetarea dreptului la serviciile sociale pentru persoanele vârstnice, prevăzut de prezenta lege, se realizează de către

serviciul public de asistență socială, cu respectarea prevederilor referitoare la procesul de acordare a serviciilor sociale și măsurile integrate de asistență socială a persoanelor vârstnice, prevăzute la art. 44—52 și art. 92—103 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.»

174. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 30. — (1) Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința are obligația de a acorda, la solicitarea acesteia, consiliere juridică gratuită în vederea încheierii contractelor de vânzare-cumpărare sau de donație ori în vederea constituirii de garanții mobiliare sau imobiliare, care au ca obiect bunurile mobile ori imobile ale persoanei vârstnice.

(2) Persoana vârstnică este asistată, la cererea acesteia sau din oficiu, după caz, de un reprezentant al autorității tutelare, în vederea încheierii oricărui act translativ de proprietate, având ca obiect bunuri proprii, în scopul întreținerii și îngrijirii sale.»

175. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 31. — Obligația de întreținere și de îngrijire, precum și modalitățile practice de executare a acesteia se prevăd expres în actul juridic încheiat de notarul public, sub sancțiunea nulității.»

176. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 32. — Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința primește din oficiu un duplicat al actului juridic încheiat conform art. 30 și 31.»

177. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 33. — Neexecutarea obligației de întreținere și de îngrijire de către noul proprietar al bunurilor obținute ca urmare a actului juridic de înstrăinare poate fi sesizată autorității tutelare/instanței de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința, de către orice persoană fizică sau juridică. Autoritatea tutelară se poate sesiza și din oficiu.»

178. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 34. — (1) În termen de 24 de ore de la înregistrarea sesizării, autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința efectuează o anchetă socială.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința solicită agenției județene pentru plăți și inspecție socială să realizeze, în maximum 3 zile de la solicitare, o investigație privind respectarea drepturilor persoanei vârstnice de către furnizorul de servicii sociale.

(3) În baza anchetei sociale și, după caz, a rezultatului investigației, autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința inițiază demersurile necesare în vederea executării obligațiilor înscrise în actul juridic încheiat sau solicită instanței judecătorești rezilierea contractului de întreținere în nume propriu și în interesul persoanei întreținute pentru neîndeplinirea obligațiilor din contract și, dacă este cazul, formulează plângere penală.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 ianuarie 2018.
Nr. 19.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 ianuarie 2018.
Nr. 34.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 726**

din 21 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 1 pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară”, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 795/39/2016 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.835D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că, în realitate, obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. II pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, iar excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nicio prevedere constituțională nu obligă legiuitorul la instituirea, în toate cazurile, a unor căi extraordinare de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 795/39/2016, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 1 pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară”, excepție ridicată de Liliana Teodoriu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare formulate împotriva încheierii de ședință din 6 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 719/39/2015* de judecătorul de cameră preliminară, prin care, în temeiul art. 341 alin. (6) lit. a) teza finală din Codul de procedură penală a fost respinsă, ca nefondată, plângerea formulată de petenta Teodoriu Liliana împotriva ordonanțelor nr. 314/P/2013 din data de 1.07.2014 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Suceava,**

nr. 331/II/2/2014 din data de 19.11.2014 și nr. 209/II/2/2015 din data de 3.08.2015 ale Procurorului General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Suceava.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că, prin modificarea adusă art. 426 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, hotărârile penale definitive care nu sunt pronunțate de instanțe de apel nu mai pot fi supuse contestării în anulare. În acest sens se menționează situația hotărârilor pronunțate în temeiul art. 341 din Codul de procedură penală referitoare la plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată, în condițiile în care judecătorul care a pronunțat o astfel de soluție ar fi fost incompatibil.

6. **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece, deși se pot întâlni situații în care să se fi produs o parte din încălcările prevăzute de art. 426 din Codul de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive pronunțate de către judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 din Codul de procedură penală nu pot fi supuse controlului pe calea contestației în anulare. Reglementând astfel, legiuitorul nu a instituit niciun remediu pentru a repara eventualele încălcări ale dispozițiilor legale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. Astfel, autoarea excepției nu critică dispozițiile legale pentru ce conțin, ci pentru ceea ce nu conțin, respectiv acestea nu permit formularea căii de atac extraordinare a contestației în anulare și împotriva altor hotărâri judecătorești decât cele prevăzute *de lege lata*. În acest sens face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 99 din 13 februarie 2007.

9. De asemenea, pe fondul excepției, Guvernul apreciază că aceasta este neîntemeiată, deoarece legiuitorul național poate introduce sau elimina, în funcție de nevoile sociale care impun o anumită politică penală, oricâte grade de jurisdicție consideră că sunt necesare, întrucât reglementările internaționale nu impun un anumit număr maxim al gradelor de jurisdicție sau al căilor de atac, ci numai un număr minim, care este deplin respectat de dispozițiile legale criticate. Limitele instituite de art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pot constitui obiectul unor restrângeri în sensul art. 2 paragraful 2 din același act, potrivit căruia dreptul oricărei persoane declarate vinovate de o infracțiune de către o instanță de judecată de a cere examinarea condamnării sale de o jurisdicție superioară poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore. Cu privire la limitarea numărului căilor de atac și la accesul liber la justiție, Guvernul face trimitere la jurisprudența recentă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 612 din 12 iunie 2012 și Decizia nr. 506 din 5 decembrie 2013.

10. În concluzie, câtă vreme art. 21 din Constituție, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție nu impun obligația de a reglementa dreptul de a exercita căi de atac extraordinare în toate cazurile, Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate sunt în conformitate cu acestea.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile „art. 1 pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară”. În realitate, obiect al excepției îl constituie prevederile art. II pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, și au următorul conținut:

„Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 5 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]”

109. La articolul 426, literele c)—h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) când hotărârea din apel a fost pronunțată de alt complet decât cel care a luat parte la dezbaterile pe fond a procesului;

d) când instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate;

e) când judecata în apel a avut loc fără participarea procurorului sau a inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii;

f) când judecata în apel a avut loc în lipsa avocatului, când asistența juridică a inculpatului era obligatorie, potrivit legii;

g) când ședința de judecată în apel nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel;

h) când instanța de apel nu a procedat la audierea inculpatului prezent, dacă audierea era legal posibilă;”.

14. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, precum și dispozițiile art. 6 referitor la *Dreptul la un proces echitabil* și art. 13 referitor la *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 2 referitor la *Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală* din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse

controlului instanței de contencios constituțional, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 605 din 28 septembrie 2017*), nepublicată încă în Monitorul Oficial al României, Curtea Constituțională a statuat că, așa cum rezultă din chiar denumirea marginală a acestor prevederi, legiuitorul, în virtutea dreptului său constituțional, a stabilit, în mod limitativ, cazurile în care poate fi introdusă calea extraordinară de atac a contestației în anulare. Aceasta întrucât, dată fiind configurația și filosofia noului Cod de procedură penală, căi ordinare de atac sunt numai apelul și contestația. Contestația în anulare este o cale de atac de retractare, instituită în scopul înlăturării erorilor de procedură în legătură cu exercitarea drepturilor procesuale ale părților sau ale persoanei vătămate ori a celor referitoare la instanța de judecată. Prin reglementarea strictă a acestor erori se urmărește, pe de o parte, respectarea autorității de lucru judecat a hotărârii definitive, iar, pe de altă parte, respectarea securității raporturilor juridice stabilite prin hotărâri definitive (care interzice rejudecarea unor aspecte avute deja în vedere de instanțele de judecată cu prilejul judecării fondului cauzei, a apelului sau a contestației).

16. Prin Decizia nr. 515 din 7 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 11 august 2015, paragrafele 18—20, Curtea Constituțională a statuat că art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție garantează dreptul părților de acces liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, constituind valorificarea explicită a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dreptul de acces liber la justiție presupune dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime. Acest drept nu presupune, însă, accesul la toate căile de atac și la toate categoriile de instanțe, indiferent de obiectul cauzei ce se cere a fi soluționată. Dreptul la un proces echitabil, invocat în susținerea excepției, reprezintă un standard constituțional a cărui îndeplinire este apreciată în funcție de ansamblul procesului și ținând cont de specificul normelor procedurale aplicabile. Totodată, dreptul la un proces echitabil presupune asigurarea unor principii fundamentale precum contradictorialitatea și egalitatea armelor, care presupun ca fiecare dintre părți să dispună de posibilități suficiente, echivalente și adecvate de a-și susține apărările, fără ca vreuna dintre ele să fie defavorizată în raport cu cealaltă. La rândul său, art. 6 paragraful 1 din Convenție, referitor la dreptul la un proces echitabil, obligă statele membre la asigurarea prin legislația națională a unor garanții procesuale precum egalitatea armelor, contradictorialitatea, motivarea hotărârilor pronunțate, publicitatea procesului, soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, prezumția de nevinovăție și asigurarea dreptului la apărare.

17. Dreptul la apărare, reglementat la art. 24 din Constituție, conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în apărarea sa fapte sau împrejurări. Acest drept presupune participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă, invocarea excepțiilor prevăzute de legea procesual penală, exercitarea oricăror altor drepturi procesuale penale și posibilitatea de a beneficia de serviciile unui apărător.

18. În acest sens, Curtea mai constată că prin Decizia nr. 200 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 3 iulie 2017, paragrafele 17 și 18, a statuat că prevederile art. 341 alin. (6)—(8) din Codul de procedură penală reglementează soluțiile pe care judecătorul de cameră preliminară le poate dispune cu privire la

*) Decizia Curții Constituționale nr. 605 din 28 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 6 decembrie 2017.

admisibilitatea plângerii formulate împotriva soluției de neurmărire sau de netrimite în judecată, soluții dispuse de către procuror, după cum în cauză a fost sau nu pusă în mișcare acțiunea penală și, totodată, dispun cu privire la împrejurarea că încheierea astfel pronunțată, cu excepția situației referitoare la cazul în care se dispune începerea judecătii, este definitivă. Faptul că încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) ale aceluiași articol este definitivă nu este de natură a afecta constituționalitatea dispozițiilor criticate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, s-a reținut că atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, urmând a fi prevăzute „numai prin lege”.

19. Totodată, potrivit art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) este definitivă, deoarece „având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmării penale, ci soluția de neurmărire sau netrimite în judecată dispusă de procuror, Curtea a constatat că prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile în cauză. De asemenea, s-a reținut că prevederile art. 13 din Convenție nu au aplicabilitate în cauză, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Totodată, Curtea a constatat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului” (a se vedea Decizia nr. 200 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 3 iulie 2017, paragraful 19).

20. Așa fiind, posibilitatea de a redeschide un proces penal definitiv judecat nu este nelimitată, deoarece, potrivit art. 6 referitor la *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție, în materie penală trebuie să existe două grade de jurisdicție. Or, judecata în primă instanță și apelul reprezintă cele două grade de jurisdicție impuse de Convenție. Împrejurarea că legiuitorul a instituit și căi extraordinare de atac, precum contestația în anulare, în limitele acolo prevăzute, nu este de natură a afecta dreptul la un proces echitabil, întrucât acestea pot viza numai încălcări grave ale procedurii, erori de judecată, abuzul de putere, erori vădite în aplicarea dreptului material sau orice alte motive puternice care decurg din interesele justiției (a se vedea Hotărârea din 17 mai 2016, pronunțată în Cauza *Bakrina împotriva Rusiei*, paragraful 18). Așa fiind, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate afectează dreptul la un proces echitabil și cu precădere drepturile oricărui acuzat, deoarece persoana interesată a avut posibilitatea, în faza camerei preliminare, în faza de judecată la fond și în faza apelului, să supună atenției unui judecător presupusele încălcări reclamate. De altfel, textul criticat reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în marja de apreciere prevăzută la art. 61 alin. (1) din Constituție. În acest sens, Curtea constată că prevederile criticate reprezintă o aplicație în domeniul legii procesual penale a dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*” și ale art. 129 care fac trimitere la „condițiile legii” în reglementarea constituțională a căilor de atac.

21. Totodată, Curtea constată că autoarea excepției se plânge, în esență, că nu poate ataca cu contestație în anulare încheierea judecătorului de cameră preliminară pronunțată în procedura de soluționare a plângerii împotriva soluției de neurmărire/netrimite în judecată dispuse de procuror, pe motiv că acel judecător ar fi fost incompatibil. Or, potrivit art. 68 alin. (1) din Codul de procedură penală, legiuitorul a reglementat procedura abținerii sau recuzării judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară care se soluționează de un judecător de la aceeași instanță.

22. Având în vedere aceste argumente, Curtea constată că prevederile art. II pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, considerentele deciziilor mai sus menționate fiind valabile și în cauza de față.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liliana Teodoru în Dosarul nr. 795/39/2016 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. II pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 984/1999 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 984/1999 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 2 decembrie 1999, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale «Victor Babeș», denumit în continuare *institut național*, funcționează ca institut național de cercetare-dezvoltare, cu personalitate juridică, în coordonarea Ministerului Cercetării și Inovării, denumit în continuare *minister coordonator*.

(2) Institutul național are sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 99—101, sectorul 5.

(3) Institutul național își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu regulamentul de organizare și funcționare prevăzut în anexa nr. 1”.

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Structura organizatorică a institutului național se aprobă prin ordin al ministrului cercetării și inovării.”

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Patrimoniul institutului național, stabilit pe baza raportărilor contabile la data de 30 iunie 2017, este în sumă totală de 124.984 mii lei, din care imobilizări corporale și necorporale 91.709 mii lei și active circulante 33.275 mii lei.”

4. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrare Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale «Victor Babeș» a imobilelor având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Bunurile proprietate publică a statului, date în administrarea institutului național, pot fi închiriate prin licitație publică, în condițiile legii. Institutul național are dreptul să rețină o cotă-parte de 50% din sumele percepute din închirierea acestora, iar diferența de 50% se face venit la bugetul de stat.”

5. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Finanțarea activității desfășurate de institutul național se realizează, potrivit legislației în vigoare, din venituri proprii, fonduri provenite din programe și/sau cooperări europene și internaționale și din alte surse atrase, potrivit legii.

(2) Institutul național este sprijinit financiar de la bugetul de stat pentru realizarea unor investiții, dotări cu aparatură, echipamente, instalații și altele asemenea, respectându-se prevederile legale în vigoare.”

6. Articolul 11 se abrogă.

7. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.

Art. II. — Ministerul Cercetării și Inovării și Ministerul Finanțelor Publice vor elabora un proiect de hotărâre privind modificarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, pe care îl vor supune spre adoptare Guvernului, conform datelor prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 984/1999 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș”, cu modificările ulterioare.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 984/1999 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 2 decembrie 1999, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul cercetării și inovării,

Puiu-Lucian Georgescu

Ministrul sănătății,

Florian-Dorel Bodog

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Adrian Marius Rîndunică,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Daniela Pescaru,

secretar de stat

București, 10 ianuarie 2018.

Nr. 10.

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare
în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș”

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș”, denumit în continuare *institut național*, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 99—101, sectorul 5, funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară, calculează amortizări, organizează și conduce contabilitatea potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și reglementărilor contabile aplicabile.

(2) Institutul național își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale prezentului regulament.

Art. 2. — (1) Institutul național are ca scop desfășurarea activității de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică în domeniul specific de activitate, corespunzător hotărârii Guvernului de înființare, după cum urmează: cercetare științifică și dezvoltare tehnologică în domeniul patologiei și științelor biomedicale.

(2) Institutul național participă la elaborarea strategiilor de dezvoltare în domeniul specific, desfășoară activități de cercetare-dezvoltare pentru realizarea obiectivelor cuprinse în strategia națională de cercetare, constituie baze de competență științifică și tehnologică, de expertiză, de perfecționare a resurselor umane și de documentare științifică și tehnică.

CAPITOLUL II

Obiectul de activitate, patrimoniul
și structura organizatorică și funcțională

Art. 3. — (1) Obiectul de activitate al institutului național cuprinde, în principal, activități de cercetare-dezvoltare:

I. în cadrul Planului național pentru cercetare-dezvoltare și inovare;

a) efectuarea de cercetări fundamentale și aplicative în domeniul patologiei — anatomie patologică, biologie celulară și moleculară, genetică medicală și imunologie, în scopul îmbunătățirii diagnosticului;

b) testarea eficacității unor măsuri terapeutice noi în funcție de nevoile sănătății publice, reieșite din studii proprii și din programele aprobate de Ministerul Sănătății, precum și de nevoile de dezvoltare a institutului național și de aliniere la nivelul științific mondial;

c) dezvoltarea fundamentelor științifice ale medicinei;

d) cercetări în vederea elaborării și standardizării de teste moleculare pentru diagnostic, prognostic și monitorizare a terapiei;

e) studiul unor aspecte fundamentale de imunologie celulară și umorală privind mecanismele imunomodulatoare; rolul receptorilor celulari și al funcțiilor celulare prin mediatori; mecanisme moleculare și celulare ale bolilor autoimune și ale imunodeficienței;

f) cercetarea-dezvoltarea în domeniul biotehnologiei în vederea realizării unor produse biologice de uz medical;

g) elaborarea de strategii, studii de diagnostic și prognoză privind dezvoltarea domeniilor științei și tehnologiei;

h) cercetare aplicativă și/sau dezvoltare tehnologică pentru soluționarea unor probleme concrete din domeniul său de activitate, cu prioritate, la solicitarea unor beneficiari, prin contracte directe;

i) colaborarea la realizarea unor activități de cercetare-dezvoltare privind domeniile strategice: arme chimice, biologice, nucleare și de apărare națională;

II. pentru realizarea planurilor sectoriale și a programelor-nucleu;

III. în cadrul programelor internaționale de cercetare-dezvoltare și inovare;

IV. alte activități de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică;

V. activități conexe activității de cercetare-dezvoltare, desfășurate în domeniul propriu de activitate, cu aprobarea ministerului coordonator și, după caz, cu autorizarea instituțiilor abilitate, constând în:

a) participare la elaborarea strategiei domeniului;

b) formare și specializare profesională;

c) consultanță și asistență de specialitate;

d) editare și tipărire a publicațiilor de specialitate;

e) prestări de servicii;

f) participare la realizarea transferului tehnologic;

g) execuție de unicate și serii mici în cadrul activității de microproducție;

h) activități de comerț interior și de import-export aferente obiectului său de activitate, în condițiile legii;

i) activități de asistență tehnico-metodologică și acordarea de servicii specializate pentru asigurarea funcției de for metodologic de îndrumare în domeniul propriu de activitate, precum și furnizarea de servicii medicale către unități medicale și direct populației în probleme de diagnostic — inclusiv consultul medical în cazurile dificile, în domeniul propriu de activitate, prin Centrul de diagnostic și laboratoare specializate;

j) elaborarea unui sistem de evaluare a eficienței profesionale în unitățile de profil din țară și implementarea tehnică a acestuia;

k) activități, în condițiile legii, de formare, specializare, perfecționare profesională și pregătire postuniversitară de specialitate prin organizarea anuală de cursuri teoretice și practice în domeniul său specific de activitate, cu participări naționale și internaționale, cursanți și lectori, organizarea de reuniuni științifice și cu caracter tehnicometodologic în domeniile sale de interes, perfecționarea personalului științific prin burse, stagii de schimb de experiență în alte instituții de profil din țară și străinătate; sprijinirea afilierii membrilor săi la societăți științifice naționale și internaționale, organizarea unui sistem complex de documentare științifică și operativ-informatizată, inclusiv accesul la servicii de documentare-informare științifică internațională specializate, organizarea și participarea la formarea profesională și pregătirea postuniversitară de specialitate în domeniile medicină și farmacie, colaborând cu universitățile de medicină și farmacie, alte instituții de învățământ superior, Academia de Științe Medicale, institute medicale cu activitate de cercetare, instituții de cercetare și alte institute naționale de cercetare;

l) activități de microproducție, constând în execuția de unicate și serii mici, precum și activități de comerț;

m) creșterea și întreținerea animalelor de laborator — șobolani Wistar și șoareci din linia C57B1/6, precum și a unor tulpini de animale modificate genetic; conceperea și realizarea de modele experimentale, monitorizarea acestora, precum și realizarea tuturor procedurilor experimentale implicând animalele de laborator; întreținerea de linii tumorale prin pasaje *in vivo*, carcinoma Lewis și melanoma B16 pe șoarece, carcinoma Walker, forma ascitică și solidă și epitelion Guerin pe șobolan;

n) producerea și comercializarea dispozitivului medical „Baterie pentru depistarea fenilcetonuriei” folosit în screeningul național al nou-născuților; participarea la Programul național de sănătate a femeii și copilului pentru depistarea bolilor rare, derulat de Ministerul Sănătății, alte activități referitoare la sănătatea umană;

VI. evidența contabilă a activităților prevăzute la pct. V lit. l)–n) se va realiza în mod distinct față de activitățile de cercetare-dezvoltare, care nu au drept scop obținerea de profit, astfel încât să fie asigurată identificarea clară pentru fiecare dintre cele două tipuri de activități a veniturilor și cheltuielilor aferente și să se elimine orice posibilitate de subvenționare încrucișată.

(2) Institutul național poate desfășura, în secundar, activități comerciale și de producție, conform regulamentului propriu, și se înregistrează la registrul comerțului ca institut național de cercetare-dezvoltare.

(3) În cadrul obiectului său de activitate, institutul național poate colabora și la realizarea unor activități de cercetare-dezvoltare privind domeniile strategice și de apărare națională sau poate desfășura și alte activități conexe, cu aprobarea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(4) Institutul național are ca obiect de activitate următoarele activități, codificate în baza clasificării CAEN Rev.2:

— domeniul principal de activitate al institutului este 721 — Cercetare-dezvoltare în științe naturale și inginerie;

— activitatea principală a institutului este 7219 — Cercetare-dezvoltare în alte științe naturale și inginerie;

— obiectul secundar de activitate al institutului îl constituie următoarele activități, clasificate conform CAEN Rev. 2:

7211 — Cercetare-dezvoltare biotehnologie;

8622 — Activități de asistență medicală specializată;

8559 — Alte forme de învățământ;

0149 — Creșterea altor animale;

8690 — Alte activități referitoare la sănătatea umană;

5814 — Activități de editare a revistelor și periodicele.

Art. 4. — (1) Patrimoniul institutului național se stabilește pe baza raportărilor contabile la data de 30 iunie sau pe baza situațiilor financiare anuale la data de 31 decembrie, după caz.

(2) Institutul național administrează, în conformitate cu prezenta hotărâre, cu diligența unui bun proprietar, bunuri proprietate publică și privată a statului, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii. Bunurile proprietate publică și privată a statului administrate de institutul național, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii, după caz, prevăzute în hotărârea Guvernului de înființare a institutului național, se înregistrează distinct în contabilitate potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(3) Patrimoniul institutului național poate fi modificat conform prevederilor legale în vigoare.

(4) În exercitarea drepturilor sale, institutul național posedă și folosește bunurile aflate în patrimoniul său și, după caz, dispune de acestea în condițiile legii, în scopul realizării obiectului său de activitate.

Art. 5. — (1) Rezultatele cercetărilor obținute pe baza derulării unui contract de cercetare-dezvoltare sau inovare finanțat parțial sau total din fonduri publice aparțin contractorilor care execută în mod direct activitățile prevăzute în contractul de finanțare și/sau angajaților acestora, conform contractelor de finanțare și legislației în vigoare referitoare la titlurile de proprietate industrială și drepturile de autor. În cazul execuției de către mai mulți contractori, repartizarea între contractori a drepturilor asupra rezultatelor se face conform acordului prealabil al contractorilor, stabilit în scris.

(2) Rezultatele cercetărilor prevăzute la alin. (1) sunt administrate de proprietarii acestora, cu toate drepturile care decurg din calitatea de proprietar.

(3) Pentru valorificarea rezultatelor proprii de cercetare-dezvoltare, institutul național poate înființa societăți sau poate

dobândi acțiuni sau părți sociale în cadrul unor societăți, conform legii, cu acordul consiliului de administrație și al consiliului științific al institutului. Pentru aceasta, institutul național își poate angaja exclusiv experiența științifică și tehnologică acumulată, metode, tehnici, scheme, planuri, procedee, rețete sau alte forme de cunoaștere și experiență, inclusiv cele protejate prin titluri de proprietate intelectuală.

Art. 6. — (1) Institutul național poate avea în structură subunități, cu sau fără personalitate juridică, departamente, secții, laboratoare și alte structuri organizatorice necesare realizării obiectului său de activitate.

(2) Structura organizatorică a institutului național se aprobă prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare și cuprinde, pe lângă structura organizatorică prevăzută la alin. (1) și următoarele compartimente: compartimentul juridic, compartimentul de marketing, compartimentul financiar-contabil, compartimentul de audit public intern, birou relații publice și mass-media, achiziții.

(3) În funcție de specificul activității, prin decizie a directorului general, cu aprobarea consiliului de administrație, se pot organiza colective specializate sau colective interdisciplinare proprii ori în colaborare cu alte unități din țară sau din străinătate.

CAPITOLUL III

Organele de conducere

Art. 7. — Conducerea institutului național este asigurată de:

- a) consiliul de administrație;
- b) comitetul de direcție;
- c) directorul general.

Art. 8. — Orientarea și coordonarea activității tehnico-științifice din institutul național sunt asigurate de consiliul științific.

Art. 9. — (1) Relațiile dintre subunitățile aflate în structura institutului național, precum și relațiile acestora cu terții sunt stabilite de directorul general, care poate acorda împuterniciri de reprezentare în numele institutului național, cu avizul consiliului de administrație.

(2) Conducătorii subunităților din structura institutului național răspund în fața consiliului de administrație și a directorului general de îndeplinirea atribuțiilor, responsabilităților și competențelor încredințate de aceștia.

Art. 10. — (1) Consiliul de administrație este format din 7 membri, cetățeni români, numiți prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, pentru un mandat de 4 ani care poate fi reînnoit.

(2) Din consiliul de administrație fac parte în mod obligatoriu:

- a) directorul general al institutului național, care este președintele consiliului de administrație;
- b) președintele consiliului științific al institutului național;
- c) un reprezentant al autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare;
- d) un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice;
- e) un reprezentant al Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

(3) Ceilalți membri ai consiliului de administrație sunt specialiști din domeniul specific de activitate al institutului național, numiți prin ordin emis de conducătorul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(4) Din categoria specialiștilor pot face parte și reprezentanți ai ministerului de specialitate în domeniul specific de activitate al institutului național.

(5) Revocarea membrilor consiliului de administrație se face de același organ care a făcut numirea, în caz de abateri sau de nerespectare a îndatoririlor ce le revin.

(6) Mandatul de reprezentare se aprobă de către conducătorul organului administrației publice centrale reprezentat în consiliul de administrație.

Art. 11. — (1) Membrii consiliului de administrație își păstrează calitatea de angajați la instituția sau unitatea de la care provin, precum și toate drepturile și obligațiile care derivă din această calitate.

(2) Pentru activitatea desfășurată în calitate de membri ai consiliului de administrație, aceștia beneficiază de o indemnizație lunară stabilită de consiliul de administrație, dar nu mai mult de 20% din salariul de bază al directorului general al institutului național.

(3) Persoanele numite ca membri ai consiliului de administrație nu pot face parte din mai mult de două consilii de administrație ale institutelor naționale și nu pot participa în aceeași calitate la alte unități cu care institutul național are relații contractuale sau interese concurente.

(4) Sunt incompatibili cu calitatea de membru al consiliului de administrație cei care, personal, soțul/soția ori rudele până la gradul al doilea inclusiv sunt în același timp angajatori sau asociați la alte unități cu același profil sau cu care institutul național se află în relații contractuale.

Art. 12. — (1) Consiliul de administrație are, în principal, următoarele atribuții:

a) aprobă, la propunerea consiliului științific, strategia și programele concrete de dezvoltare a institutului național, de introducere a unor tehnologii de vârf și de modernizare a celor existente, în concordanță cu strategia generală a domeniului propriu de activitate;

b) propune modificarea structurii organizatorice și funcționale a institutului național, înființarea, desființarea și comasarea de subunități din structura acestuia;

c) analizează și avizează proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, care se depune la autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare în vederea aprobării conform reglementărilor legale;

d) analizează și avizează situațiile financiare anuale, pe care le supune spre aprobare autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, și aprobă raportul de gestiune asupra activității desfășurate de institutul național în anul precedent;

e) analizează realizarea criteriilor de performanță și raportarea trimestrială privind activitatea realizată de institutul național și aprobă măsuri pentru desfășurarea acesteia în condiții de echilibru ale bugetului de venituri și cheltuieli;

f) analizează, aprobă sau, după caz, propune spre aprobare, potrivit prevederilor legale, investițiile care urmează a fi realizate de institutul național;

g) propune spre aprobare majorarea sau diminuarea patrimoniului, precum și concesionarea sau închirierea unor bunuri din patrimoniul institutului național, în condițiile legii;

h) aprobă valorificarea bunurilor proprii dobândite, cu respectarea prevederilor legale;

i) aprobă volumul creditelor bancare prevăzute la art. 33 și stabilește modul de rambursare a acestora;

j) aprobă utilizarea disponibilităților în valută;

k) aprobă mandatul pentru negocierea contractului colectiv de muncă;

l) aprobă criteriile și comisiile de concurs pentru ocuparea posturilor vacante din cadrul institutului național.

(2) Consiliul de administrație exercită orice alte atribuții stabilite, potrivit prevederilor legale.

Art. 13. — (1) Consiliul de administrație hotărăște în problemele privind activitatea institutului național, cu excepția celor care, potrivit legii, sunt date în competența altor organe.

(2) Consiliul de administrație își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare avizat de conducătorul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 14. — (1) Consiliul de administrație se întrunește de regulă o dată pe lună sau ori de câte ori interesele institutului național o cer, la convocarea președintelui sau la solicitarea unei treimi din numărul membrilor consiliului de administrație.

(2) Dezbaterile consiliului de administrație sunt conduse de președintele consiliului, iar în lipsa acestuia, de către vicepreședintele ales de către membrii acestuia.

Art. 15. — (1) Consiliul de administrație își desfășoară activitatea în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi. Dacă nu este îndeplinită această condiție, ședința consiliului de administrație poate fi reprogramată într-un interval de cel mult 15 zile, având aceeași ordine de zi.

(2) Hotărârile consiliului de administrație se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, dar nu mai puțin de jumătate plus unu din numărul total al membrilor.

Art. 16. — La ședințele consiliului de administrație participă, în calitate de invitat permanent, un reprezentant al sindicatului reprezentativ din institutul național sau un reprezentant al salariaților, în cazul în care aceștia nu sunt constituiți în sindicat.

Art. 17. — Pentru luarea unor decizii vizând probleme complexe, consiliul de administrație poate atrage în activitatea de analiză consilieri și consultanți din diferite sectoare de activitate. Activitatea acestora va fi remunerată conform prevederilor legale.

Art. 18. — (1) Membrii consiliului de administrație sunt răspunzători, în condițiile legii, pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin și răspund solidar pentru administrarea patrimoniului institutului național.

(2) Membrii consiliului de administrație care s-au abținut ori s-au împotrivit luării unei decizii ce s-a dovedit păgubitoare pentru institutul național nu răspund dacă au consemnat expres punctul lor de vedere în registrul de ședințe al consiliului de administrație și dacă au anunțat în scris despre aceasta ministerul coordonator.

(3) Membrii consiliului de administrație care nu respectă prevederile art. 11 alin. (3) și (4) răspund, potrivit legii, pentru daunele cauzate institutului național ca urmare a acestui fapt.

Art. 19. — În primul trimestru al fiecărui an, consiliul de administrație prezintă autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare un raport asupra activității institutului național și a consiliului de administrație desfășurate în anul precedent, precum și asupra programului de activitate al acestora pentru anul în curs.

Art. 20. — Secretariatul consiliului de administrație este asigurat de institutul național. Atribuțiile secretariatului sunt prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a consiliului de administrație.

Art. 21. — (1) Conducerea operativă a institutului național este asigurată de un comitet de direcție, compus din directorul general și conducătorii principalelor compartimente din structura organizatorică a institutului național.

(2) La ședințele comitetului de direcție participă, în calitate de invitat permanent, un reprezentant al sindicatului reprezentativ din institutul național sau un reprezentant al salariaților, în cazul în care aceștia nu sunt constituiți în sindicat.

Art. 22. — (1) Comitetele de direcție exercită atribuții și are răspunderi în limita competențelor propuse de directorul general și aprobate de consiliul de administrație.

(2) Comitetele de direcție stabilește acțiunile concrete necesare pentru realizarea obiectivelor rezultate din:

- strategia programelor de dezvoltare a institutului național;
- programul anual de cercetare-dezvoltare;
- bugetul de venituri și cheltuieli;
- programul de investiții;
- sistemul de asigurare a calității.

Art. 23. — Comitetele de direcție se întrunește decadal și ori de câte ori interesele institutului național o impun.

Art. 24. — (1) La nivelul subunităților din institutul național se organizează și funcționează comitetele de conducere, care își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul regulament de organizare și funcționare aprobat de consiliul de administrație al institutului național și este prezidat de directorul subunității respective.

(2) Comitetele de conducere exercită atribuții și are răspunderi în limita competențelor stabilite de directorul general al institutului național și aprobate de consiliul de administrație.

Art. 25. — (1) Activitatea curentă a institutului național este condusă de directorul general, numit pentru o perioadă de 4 ani, pe baza rezultatelor concursului de selecție organizat conform metodologiei elaborate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și aprobate prin hotărâre a Guvernului. La expirarea

acestui termen, în funcție de performanțele realizate, numirea directorului general poate fi prelungită pentru o perioadă de cel mult 4 ani.

(2) Numirea și eliberarea din funcție a directorului general se fac prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(3) Directorul general, numit în condițiile alin. (1), încheie un contract de management cu conducătorul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(4) Evaluarea modului de îndeplinire a atribuțiilor și obligațiilor directorului general, stabilite prin contractul de management, se face pe baza unei proceduri aprobate prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 26. — Directorul general are, în principal, următoarele atribuții și responsabilități:

a) reprezintă, personal sau prin delegat, interesele institutului național în relațiile cu celelalte organe, organizații și operatori economici, precum și cu persoane fizice din țară și din străinătate;

b) stabilește atribuțiile, competențele și relațiile la nivelul subunităților și departamentelor institutului național, precum și relațiile acestora cu terții, cu avizul consiliului de administrație;

c) propune consiliului de administrație modificarea structurii organizatorice și funcționale a institutului național;

d) numește directorii și conducătorii compartimentelor din structura organizatorică a institutului național, în urma concursului organizat pe baza criteriilor propuse de comitetul de direcție, și îi revocă, după caz, cu avizul consiliului de administrație;

e) angajează și concediază personalul institutului național, conform prevederilor legale și ale contractului colectiv de muncă;

f) asigură negocierea contractului colectiv de muncă la nivelul institutului național și a salariilor personalului acestuia, prin comitetul de direcție; aprobă salariile rezultate din negocierea directă;

g) răspunde de administrarea întregului patrimoniu, cu respectarea prevederilor legale;

h) adoptă măsuri și urmărește realizarea operațiunilor de comerț interior și de import-export, prin compartimentele proprii specializate;

i) analizează lunar stadiul valorificării rezultatelor cercetării, inclusiv activitatea compartimentului de marketing;

j) are atribuții și răspunderi similare unui ordonator de credite pentru sumele alocate institutului național de la bugetul de stat;

k) poate delega, în condițiile legii, o parte din atribuțiile sale celorlalte persoane din conducerea institutului național;

l) exercită orice alte atribuții ce îi sunt delegate de consiliul de administrație.

Art. 27. — (1) Consiliul științific este format din 13 membri, reprezentând principalele compartimente din cadrul institutului național care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare.

(2) Consiliul științific este alcătuit din cercetători cu realizări deosebite în domeniu, salariați ai institutului național, aleși pe 4 ani prin vot secret de către cadrele cu studii superioare din institutul național.

(3) Din consiliul științific fac parte, de drept, directorul general și directorul științific ai institutului național.

(4) Consiliul științific este condus de un președinte și un vicepreședinte, aleși prin vot secret de către membrii consiliului științific.

(5) Consiliul științific se organizează și funcționează în conformitate cu regulamentul propriu, aprobat de consiliul de administrație.

Art. 28. — Atribuțiile principale ale consiliului științific sunt următoarele:

a) participă la elaborarea strategiei de dezvoltare a activității de cercetare-dezvoltare a domeniului și la elaborarea planurilor proprii de cercetare-dezvoltare;

b) analizează, avizează și urmărește realizarea lucrărilor de cercetare științifică;

c) propune spre aprobare consiliului de administrație programul anual de cercetare-dezvoltare și inovare al institutului național;

d) avizează hotărârile consiliului de administrație care implică politica de cercetare a institutului național și a ramurii;

e) propune măsuri pentru perfecționarea profesională, încadrarea personalului de cercetare în grade profesionale;

f) organizează și coordonează desfășurarea manifestărilor cu caracter științific;

g) avizează acțiunile de cooperare, interne și internaționale, cu scop științific;

h) avizează acordarea de burse de studii și stagii de perfecționare în țară și în străinătate.

CAPITOLUL IV

Bugetul de venituri și cheltuieli și execuția acestuia. Relații financiare

Art. 29. — (1) Institutul național întocmește anual buget de venituri și cheltuieli potrivit normelor metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor Publice și situațiile financiare conform reglementărilor contabile aplicabile.

(2) Situațiile financiare anuale se aprobă de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare în condițiile legii.

Art. 30. — (1) Veniturile și cheltuielile institutului național se stabilesc prin buget pentru fiecare exercițiu financiar.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli se întocmește pe baza indicatorilor de performanță stabiliți de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii și Justiției Sociale

Art. 31. — Institutul național determină anual volumul de venituri de realizat și de cheltuieli totale de efectuat, corelat cu contractele încheiate pentru activitatea programată.

Art. 32. — (1) Salariile individuale ale personalului se stabilesc prin negociere, conform reglementărilor legale și prevederilor contractului colectiv de muncă, în limita fondului total destinat plății salariilor, prevăzut în bugetul de venituri și cheltuieli stabilit, potrivit legii.

(2) Salariul de bază al directorului general se stabilește prin ordin al autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 33. — (1) Pentru acoperirea cheltuielilor curente, în situația în care, în cursul unui an, resursele financiare ale institutului național nu sunt suficiente, acesta poate contracta credite bancare în valoare de cel mult 20% din veniturile brute realizate în anul precedent.

(2) Contractarea de credite peste plafonul stabilit se efectuează cu aprobarea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 34. — (1) Institutul național hotărăște cu privire la investițiile ce urmează a fi realizate, potrivit obiectului său de activitate, finanțarea efectuându-se din surse proprii și din credite bancare, precum și din surse bugetare, prin ministerul coordonator, potrivit legii.

(2) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare va cuprinde în bugetul său de venituri și cheltuieli fondurile necesare realizării unor investiții, dotării, achiziționării de aparatură, echipamente și instalații pentru institut.

(3) Execuția investițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează potrivit legii.

Art. 35. — (1) Operațiunile de încasări și plăți ale institutului național se efectuează prin conturi deschise la bănci comerciale cu sediul în România și prin unități de trezorerie.

(2) Institutul național poate efectua operațiuni de încasări și plăți în lei și în valută, prin casieria proprie, cu respectarea nivelului plafonului de casă și a normativelor de disciplină financiar-valutare stabilite prin actele normative în vigoare.

(3) Institutul național poate efectua operațiuni de comerț exterior, aferente obiectului său de activitate, potrivit legii. Operațiunile de încasări și plăți cu străinătatea se vor efectua prin conturi bancare deschise la unitățile bancare specializate cu sediul în România.

Art. 36. — Institutul național își va organiza controlul financiar preventiv propriu și auditul financiar, potrivit legii.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 37. — Litigiile institutului național cu persoane fizice sau persoane juridice, nesoluționate pe cale amiabilă, sunt supuse

spre rezolvare instanțelor judecătorești române competente, conform legislației în vigoare.

Art. 38. — Modificările și completările regulamentului de organizare și funcționare a institutului național se pot face la propunerea consiliului de administrație, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 39. — Statutul de institut național se reînnoiește la termenul și în condițiile stabilite de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

*ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 984/1999)*

LISTA

bunurilor proprietate publică a statului care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și sunt date în administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș”

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	36904048	MINISTERUL CERCETĂRII ȘI INOVĂRII
2. Ordonator secundar de credite		
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, institute naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat	Cod fiscal RO 13828251	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale „Victor Babeș”

Nr. inv. MF	Cod de clasificare	Denumire nr. cadastral poziția din cadastru	Date de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Baza legală	Situția juridică	Tip bun
			Descriere tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresă					
	8.28.06	Clădire principal CF 218082-C1	— S construită 1.309 mp — S desfășurată 3.805 mp — Reg. de înălțime S-P-E-M — S teren construită 1.309 mp	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino	Splaiul Independenței nr. 99—101, sector 5	1999	4.382.990	Hotărârea Guvernului nr. 984/1999	administrare	imobil
	8.28.06	Clădire Centrul de Diagnostic cu extindere CF 218082-C2	— S construită 217 mp măsurată, 103 mp din acte — S desfășurată 323 mp — Reg. de înălțime P+E — S teren construită 217 mp	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino	Splaiul Independenței nr. 99—101, sector 5	1999	2.673.239	Hotărârea Guvernului nr. 984/1999	administrare	imobil
		Anexă la laboratorul de patologie ultrastructurală CF 218082-C3	S construită 48 mp — S desfășurată 48 mp — Reg. de înălțime P — S teren construită 48 mp	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino	Splaiul Independenței nr. 99—101, sector 5	1999	49.776			

Nr. inv. MF	Cod de clasificare	Denumire nr. cadastral poziția din cadastru	Date de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Baza legală	Situația juridică	Tip bun
			Descriere tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresă					
8.28.06	Clădire biobază CF 218082-C4	— S construită 283 mp — S desfășurată 283 mp — Reg. de înălțime S+P	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino	Splaiul Independenței nr. 99—101, sector 5	1999	315.400	Hotărârea Guvernului nr. 984/1999	administrare	imobil	
		Anexă biobază CF 218082-C5	S construită 27 mp — S desfășurată 27 mp — Reg. de înălțime P	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino						12.000
		Anexă biobază CF 218082-C6	S construită 28 mp — S desfășurată 28 mp — Reg. de înălțime P	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino						12.500
8.28.06	Anexă laborator biologie celulară CF 218082-C7	S construită 81 mp — S desfășurată 81 mp — Reg. de înălțime P	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino			36.000				
8.28.06	Clădire construcții speciale (magazie tablă) CF 218082-C9	— S construită 15 mp — S desfășurată 15 mp — Reg. de înălțime P	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino	Splaiul Independenței nr. 99—101, sector 5	1999	85.621	Hotărârea Guvernului nr. 984/1999	administrare	imobil	
		Clădire construcții speciale (magazie tablă) CF 218082-C10								— S construită 45 mp — S desfășurată 45 mp — Reg. de înălțime P
		Clădire construcții speciale (garaj tablă) CF 218082-C11								— S construită 18 mp — S desfășurată 18 mp — Reg. de înălțime P
8.28.06	Clădire poartă CF 218082-C8	— S construită 5 mp — S desfășurată 5 mp — Reg. de înălțime P	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino	Splaiul Independenței nr. 99—101, sector 5	1999	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 984/1999	administrare	imobil	
8.28.06	Teren în proprietate CF 218082	— Suprafața 6.283 mp	N — Splaiul Independenței S — I. Cantacuzino E — Facultatea de Biologie V — I. Cantacuzino	Splaiul Independenței nr. 99—101, sector 5	1999	20.780.529	Hotărârea Guvernului nr. 984/1999	administrare	imobil	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

pentru aprobarea programelor sportive de utilitate publică și a Metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2018

Având în vedere:

— art. 69 și art. 71 alin. (1) lit. a) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 54 din Regulamentul de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001;

— art. 1 și art. 2 alin. (1) din Normele financiare pentru activitatea sportivă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale politici, strategii și programe în domeniul sportului nr. 175 din 16.01.2017,

în baza art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă programele sportive de utilitate publică destinate finanțării federațiilor sportive naționale în anul 2018, conform anexei A.

Art. 2. — Se aprobă Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, conform anexei B.

Art. 3. — Anexele A și B*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Direcțiile, serviciile, compartimentele de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și federațiile sportive naționale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — Începând cu data prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 49/2017 pentru aprobarea programelor sportive de utilitate publică și a Metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 și 59 bis din 20 ianuarie 2017, precum și orice altă dispoziție contrară.

Ministrul tineretului și sportului,
Marius-Alexandru Dunca

București, 11 ianuarie 2018.
Nr. 14.

*) Anexele A și B se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

